

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **M.M.**

státní příslušnost Afghánistán

t. č. ZZC Balková, 331 65 Tis u Blatna

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**

sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KRPT-108786-39/ČJ-2021-070022 ze dne 23. 6. 2021, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 7. 2021 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. KRPT-108786-39/ČJ-2021-070022 ze dne 23. 6. 2021, jímž byl žalobce zajištěn za účelem předání; doba zajištění byla prodloužena o 28 dnů nad dobu stanovenou v rozhodnutí o zajištění ze dne 27. 5. 2021, tedy do 22. 7. 2021.
2. Žalobce v žalobě předně namítal, že žalovaný mylně považoval žalobce za zletilou osobu. Žalobce tvrdil, že se narodil X (tj. X dle kalendáře užívaného v Afghánistánu), k čemuž předložil nekvalitní snímek dokumentu v paštštině. Tvrdil, že k mylnému zápisu data narození došlo v Rumunsku v důsledku chybného tlumočení; on si toho nebyl vědom, neboť není obeznámen s evropskými reáliemi. Poukázal na to, že vážné nebezpečí útěku ještě samo o sobě nezakládá důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu a veřejný pořádek. Žalobce dále v žalobě namítal, že žalovaný dostatečně nezohlednil alternativy k zajištění. Konečně pak namítal, že žalovaným nebyla dostatečně zohledněna situace nezletilých bez doprovodu v Rumunsku; žalobce rozporoval poukazem na různé zdroje tvrzení žalovaného, že situace žadatelů o azyl v Rumunsku nevykazuje systémové nedostatky.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 10. 7. 2021 rekapituloval průběh řízení a uvedl, že pokud se týče věku, žalobce neměl při zadržení u sebe žádný doklad. Až v jeho mobilním telefonu byl zjištěn snímek rumunského průkazu azylanta s jeho podobenkou a sám žalobce potvrdil, že neužívá jiná jména a data narození, než tam uvedená. Pokud se týče podmínek žadatelů o mezinárodní ochranu v Rumunsku, odkázal na napadené rozhodnutí a na Informaci Ministerstva vnitra ze dne 13. 8. 2020, popisující situaci v Rumunsku. Dále žalovaný k možnosti uplatnění zvláštních opatření namísto zajištění uvedl, že tato nepřicházela v úvahu, neboť žalobce nemá v ČR kde pobývat a nemá ani prostředky na hrazení nákladů s tímto pobytem spojených.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze spisového materiálu soud zjistil, že dne 26. 5. 2021 byl v Bruntále žalobce po vystoupení z kamionu se dvěma dalšími osobami zajištěn Policií ČR. Neměl u sebe žádný doklad totožnosti. Uvedl, že se jmenuje M. C., je narozen roku X a je z Afghánistánu a směřuje do Německa. Do protokolu o podání vysvětlení následujícího dne mj. uvedl, že se narodil 1. 4. 2003 (datum uvedl 2x) a výslovně potvrdil, že neužívá jiná jména ani data narození. Uvedl, že směřuje do Švýcarska, kde má strýce. Dne 26. 5. 2021 byl žalobce rovněž tetován na přítomnost Sars-CoV-2 s výsledkem negativním. Rozhodnutím č. j. KRPT-108786-21/ČJ-2021-070022-COV ze dne 27. 5. 2021 byl žalobce zajištěn za účelem předání; doba zajištění

byla stanovena do 24. 6. 2021. Rumunsko dne 10. 6. 2021 přijalo svou odpovědnost a zaslalo souhlas s přijetím žalobce.

6. Podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.
7. Podle § 129 odst. 3 ZPC nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
8. Podle § 129 odst. 4 ZPC policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie) nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo nesousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.
9. Podle § 129 odst. 5 ZPC policie je oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Odmítne-li nezletilý cizinec bez doprovodu provedení úkonů ke zjištění věku, hledí se na něj jako na zletilého cizince. Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.
10. Podle § 129 odst. 7 ZPC policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
11. Pokud se týče námitky žalobce, že je nezletilý, této soud nepřisvědčuje. Je to naprosto nová námitka, která ve správních řízeních nikdy nezazněla. Správní orgán neměl důvod pojmout jakoukoli pochybnost o věku žalobce, kdy tento v souladu s jediným zjištěným dokladem (průkazem žadatele o mezinárodní ochranu č. 178630/21, vydaným v Rumunsku) uváděl

konstantě datum narození X. Ani jeho zjev, jak je zachycen i na fotografii ve spisovém materiálu nezavdával pochybnosti o tom, že by byl mladší, než uváděl. Správní orgán neměl žádný důvod pochybovat o věku žalobce. Nelze proto vyslovit jakékoli pochybení z jeho strany. V kontextu výše uvedených skutečností, jakož i s ohledem na to, že v řízení žalobce zcela vědomě lhal o svém jménu a příjmení, soud pokládá tvrzení o nízkém věku žalobce za účelovou lež. Žalobce ani nevysvětlil, odkud vzal dokument, mající údajně prokazovat jeho nižší věk, proč ho nepřeložil už správnímu orgánu (případně rumunskému správnímu orgánu) a proč jej předkládá toliko v nekvalitní kopii.

12. Soud připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Azs 38/2017-28 ze dne 30. 3. 2017 uvedl, že je na samotných lidech pohybujících se věkově kolem rozhodné hranice 18 let, aby, chtějí-li požívat výhod spojených s věkem nacházejícím se pod touto hranicí, byli schopni dostatečně přesvědčivě osvědčit, že vskutku takového, a nikoli vyššího věku jsou. Zejména takovou znalost lze spravedlivě požadovat po běžných lidech pocházejících z civilizovaných, byť často velmi chudých poměrů. Pokud údaje o datu svého narození mění (oproti původnímu věku nad 18 let začnou udávat věk pod touto hranicí), bude to často signálem jejich účelového jednání ve snaze získat cizineckoprávní výhody spojené s nižším věkem.
13. Ze shora uvedených důvodů jsou všechny námitky týkající se podmínek pro zajištění a předání nezletilých cizinců bezpředmětné.
14. Pokud žalobce namítal, že správní orgán nezohlednil alternativy k zajištění, pak soud ve shodě se žalovaným konstatuje, že tyto se v dané věci nenabízely. Žalobce nemá v ČR žádné zázemí, ani prostředky; navíc sám uvedl, že se chce dostat do Švýcarska, pro kterýžto cíl porušil již opakovaně předpisy členských států EU. Naplnil tak podmínky § 129 odst. 4 ZPC pro zajištění.
15. Žalobce v podané žalobě dále dovozoval nepřípustnost přemístění žalobce z důvodů systematických nedostatků, pokud jde o azylové řízení v Rumunsku.
16. Podle čl. 3 odst. 2 věty druhé nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „dublinké nařízení“), není-li možné přemístit žadatele do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračuje v posuzování kritérií stanovených v kapitole III, aby zjistil, jestli nemůže být určen jako příslušný jiný členský stát.
17. K uvedené žalobní námitce soud předesílá, že evropský azylový systém je vystavěn na zásadě vzájemné důvěry a vyvratitelné domněnce, že každý členský stát je bezpečnou zemí (srov. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 21. 12. 2011, N. S. a další, C-411/10 a C-493/10, Sb. rozh. I-13905). K tomu Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí č. j. 9 Azs 27/2016-37 ze dne 22. 3. 2016 uvedl, že možnost vyvrácení domněnky nicméně neznamená, že jakékoli porušení základního práva určitým členským státem se automaticky dotýká povinnosti členských států dodržovat pravidla pro určení příslušnosti k posouzení žádosti a že do tohoto určitého státu nelze žadatele přemístit. Je tomu tak pouze tehdy, kdy je třeba vážně

se obávat, že dochází k systematickým nedostatkům azylového řízení a podmínek příjmu žadatelů v příslušném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení. Soud dále v témže rozhodnutí zdůraznil, že závažné důvody domnívat se, že v členském státě dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení, mohou být založeny pouze na důkazních prostředcích určité kvality, nikoli pouze na novinových článcích.

18. V projednávané věci nedostatky v rumunském azylovém řízení byly dokládány zastaralými informacemi (2017-2019), které ani v rovině tvrzení nedosahovaly hranice nelidského či ponižujícího zacházení, a to nikoli v poloze individuálního selhání, nýbrž systémového pochybení. Žalovaný se opíral o informaci novější. Nadto žalobce, který sám pobýval v rumunském uprchlickém zařízení, při podání vysvětlení žádné nelidské či ponižující zacházení, jehož by se mu tam mělo dostat, nezmiňoval a námitku systémových nedostatků ve státě předání nevznášel.
19. Soud podotýká, že recentní judikatura českých správních soudů nepohlíží na Rumunsko jako na zemi s rizikem nelidského či ponižujícího zacházení v azylovém řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 72/2020-23 ze dne 28. 5. 2020 či č. j. 3 Azs 375/2020-31 21. 6 2021).
20. Se zřetelem ke shora uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 171 odst. 5 ZPC.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 16. července 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce